

Андрій Андрійович Кондратюк 5 березня 1941 – 22 квітня 2016

22 квітня 2016 року львівська математична школа зазнала важкої не виправної втрати — раптово пішов з життя відомий український вчений, Заслужений професор Львівського національного університету імені Івана Франка, доктор фізико-математичних наук, завідувач кафедри математичного і функціонального аналізу Андрій Андрійович Кондратюк.

Народився А. А. Кондратюк 5 березня 1941 року в селі Грем'яче поблизу Острога в селянській родині. Славетна волинська земля та близькість до найдревнішого осередку української науки — Острозької академії виплекали у юного Андрія дві основні життєві риси: патріотизм та любов до науки.

Після закінчення у 1958 р. Дубненського педагогічного училища А. А. Кондратюк працює вчителем математики Воронківської семирічної школи Володимирецького району Рівненської області. У 1960 р. вступає до Львівського університету та назавжди пов'язує з ним свій життєвий шлях. Свої перші наукові дослідження А. А. Кондратюк здійснює під керівництвом фундатора Львівської школи теорії аналітичних функцій професора А. А. Гольдберга. У 1965 році захищає під його керівництвом дипломну роботу “Екстремальний індикатор для цілих функцій з додатними нулями” і отримує диплом з відзнакою про закінчення механіко-математичного факультету, після закінчення навчання на якому вступає до аспірантури. Протягом 1966 року служить в армії, а після демобілізації повертається до навчання в аспірантурі. У 1967 р. в журналі “Литовський математический сборник” входить з друку перша наукова стаття А. А. Кондратюка, а в 1969 році він захищає кандидатську дисертацію “Оцінки індикаторів цілих функцій”.

З 1967 року Андрій Андрійович працює асистентом кафедри теорії функцій і теорії ймовірностей Львівського університету, а з 1971 року доцентом цієї ж кафедри. Протягом 1972–1974 років працює викладачем математики в Алжирі. Після повернення з Алжиру повертається до роботи у Львівському університеті. Активно займається науковою діяльністю. За майже десятирічний період з кінця 70-х до кінця 80-х років публікує низку наукових робіт, присвячених мероморфним функціям цілком регулярного зростання та субгармонійним функціям. Кульмінацією цього періоду стає побудова ним стрункої теорії цілком регулярного зростання мероморфних функцій (що протягом тривалого часу було складною відкритою проблемою) і як результат захист у 1989 році докторської дисертації “Метод рядів Фур'є і Фур'є-Лапласа для мероморфних і субгармонійних функцій цілком регулярного зростання”.

З 1990 року А. А. Кондратюк обіймає посаду професора, а з 1992 року завідувача кафедри математичного і функціонального аналізу Львівського університету, продовжує плідну наукову та педагогічну роботу. Під його керівництвом захищають 7 кандидатських та докторську дисертації. У 2010 році йому присвоєно почесне звання Заслуженого професора Львівського національного університету імені Івана Франка.

А. А. Кондратюк завжди займав активну громадянську позицію. Він брав активну участь у демократичних процесах перебудови при розвалі Радянського Союзу та становленні незалежної України. Був депутатом районної ради у місті Львові, одним з ініціаторів створення Статуту Львівського університету, неодноразово головував на перших демократичних конференціях трудового колективу університету. А. А. Кондратюк випереджав свій час, завжди мав власну незалежну думку, а чимало його, на

перший погляд радикальних ідей, згодом через тривалий проміжок часу втілювалися в життя.

Андрій Андрійович був справжнім інтелектуалом, любив та шанував природу рідної землі, був надзвичайним грибником та рибалкою, мав улюблені місця у багатьох кутках України. Вже у зрілому віці опанував гірські лижі. Його активний спосіб життя, оптимізм, бадьорість й доброзичливість завжди були прикладом для учнів, колег та друзів.

Андрій Андрійович виховав двох синів, Тараса та Ярему, котрі подарували йому п'ятьох внуків.

У пам'яті колег і друзів Андрій Андрійович назавжди залишиться скромною, доброю, чуйною, інтелігентною людиною, відданим товаришем і другом, готовим завжди прийти на допомогу. Ми глибоко сумуємо від невимовного болю, від непоправної втрати — передчасної смерті професора А. А. Кондратюка, видатного Вченого, Педагога, Друга і Вчителя.

А. М. Бридун, М. Т. Бордуляк, О. Я. Бродяк, О. В. Веселовська, Б. В. Винницький, О. В. Вишинський, І. Й. Гуран, М. В. Заблоцький, В. С. Заборовська, М. М. Зарічний, Ю. Б. Зелінський, Д. Ю. Зікрач, О. З. Коренівська, М. Я. Кравець, Т. С. Кудрик, А. О. Куриляк, Ш. П. Кшановський, Д. В. Луківська, В. К. Маслюченко, К. Г. Малютін, Я. В. Микитюк, Я. Г. Притула, Ю. С. Процик, Т. М. Сало, О. Б. Скасків, Н. Б. Сокульська, О. Г. Сторож, О. М. Сумик, С. І. Тарасюк, Ю. С. Трухан, С. Ю. Фаворов, М. М. Федик, С. І. Фединяк, П. В. Філевич, Б. Н. Хабібুলлін, А. Я. Християнин, І. Е. Чижиков, Г. І. Чуйко, М. М. Шеремета